

Barnebøker for Norge

barnebøker.no

Simbegwire / Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustrert av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Lena Normén-Younger (sv), Espen

Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Nångivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Simbegwire

Simbegwire

Rukia Nantale

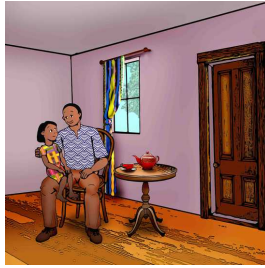
Benjamin Mitchley

Lena Normén-Younger

svensk / bokmål

|| nivå 5

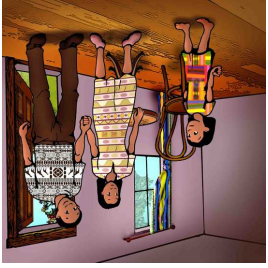

När Simbegwires mamma dog blev hon jätteledsen. Simbegwires pappa gjorde sitt bästa för att ta hand om sin dotter. Långsamt började de känna sig lyckliga igen, även utan Simbegwires mamma. Varje morgon satt de och pratade om dagen som låg framför dem. Varje kväll lagade de middag tillsammans. Efter att de hade diskat hjälpte Simbegwires pappa henne med läxorna.

...

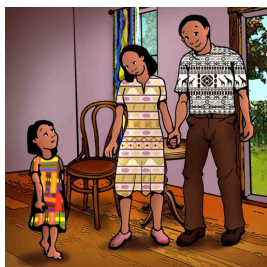
Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg. Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp Simbegwires far henne med leksene.

En dag kom Simbegwires pappa hem senare än vanligt. "Var är du, mitt barn?", ropade han. Simbegwire sprang fram till sin pappa. Hon stannade när hon såg att han höll en kvinna i handen. "Jag vill att du ska träffa någon speciell, mitt barn. Det här är Anita", sa han leende.

...

En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig. «Hvor er du, jenta mi?» ropte han. Simbegwire løp til faren sin. Hun stoppet opp da hun så at han holdt en dame i hånden. «Jeg vil at du skal møte en spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita», sa han og smilte.

”Hej Simbegwire, din pappa har berättat så mycket om dig”, sa Anita. Men hon log inte och tog inte flickan i hand. Simbegwires pappa var glad och lycklig. Han pratade om hur de tre skulle bo tillsammans och hur bra livet skulle bli för dem. ”Mitt barn, jag hoppas att du kan se Anita som din mamma”, sa han.

...

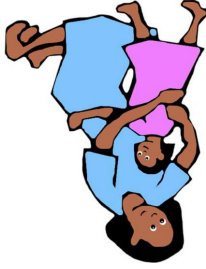
«Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg», sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. «Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din», sa han.

Nästa vecka bjöd Anita in Simbegwire med hennes kusiner och faster till hemmet för en måltid. Vilken fest! Anita lagade alla Simbegwires favoriträtter och alla åt tills de var proppmätta. Sedan lekte barnen medan de vuxna pratade. Simbegwire kände sig glad och modig. Hon bestämde sig för att snart, mycket snart, skulle hon flytta hem för att bo tillsammans med sin pappa och styvmamma.

...

Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusinene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

Hennes pappa besökte henne varje dag. Till slut kom han tillsammans med Anita. Hon räckte Simbegwire handen och sa: "Jag är ledsen, illa du, jag gjorde fel", grät hon. "Kan du låta mig försöka igen?" Simbegwire tittade på sin pappa och hans bekymrade min. Sedan gick hon långsamt fram och lade armarna om Anita.

...

Faren hennes besökte henne hver dag. Etter hvert kom han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwire. «Jeg er veldig lei meg, vesla, jeg tok feil», gråt hun. «Vil du la meg prøve igjen?» Simbegwire så på faren sin og den bekymrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la langsomt armene rundt henne.

Simbegwires liv förändrades. Hon hade inte längre tid att sitta tillsammans med sin pappa på morgonen. Anita gav henne så många hushållssysslor att hon var för trött för att göra skolarbete på kvällarna. Hon gick direkt till sängs efter middagen. Hennes enda tröst var en färgglad filt som hennes mamma hade givit henne. Simbegwires pappa verkade inte märka att hans dotter var olycklig.

...

Livet til Simbegwire forandret seg. Hun hadde ikke lenger tid til å sitte sammen med faren sin om morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for sliten til å gjøre lekse om kvelden. Hun gikk rett til sängs etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var et fargerikt teppe moren hennes hadde gitt henne. Det virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans var ullykkelig.

Efter ett par månader berättade Simbegwires pappa att han skulle vara borta från hemmet ett tag. "Jag måste resa på grund av jobbet", sa han. "Men jag vet att ni kommer att se efter varandra." Simbegwire såg ledsen ut, men hennes pappa märkte inget. Anita sa ingenting. Hon var inte heller glad.

...

Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. «Jeg må reise på grunn av jobben min», sa han. «Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre.» Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

Simbegwire lekte med sina kusiner när hon såg sin pappa långt borta. Hon blev rädd att han kanske skulle vara arg så hon sprang in i huset och gömde sig. Men hennes pappa gick fram till henne och sa: "Simbegwire, du har hittat en perfekt mamma för dig. En som älskar dig och förstår dig. Jag är så stolt över dig och glad för dig." De bestämde att Simbegwire skulle stanna hos sin faster så länge som hon ville.

...

Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: «Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg.» De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

När Simbegwires pappa kom hem upptäckte han att hennes rum var tomt. "Vad hände, Anita?" frågade han bekymrat. Kvinnan förklarade att Simbegwire hade rymt. "Jag ville att hon skulle respekttera mig", sa hon. "Men jag kanske var för sträng." Simbegwires pappa lämnade huset och gick ut längs ån. Han fortsatte till systemns by för att se om hon hade sett Simbegwire.

...

Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. «Hva har skjedd, Anita?» spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. «Jeg ville at hun skulle respektere meg», sa hun. «Men kanskje jeg var for streng.» Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bekken. Han fortsatte til landsbyen til søstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

14

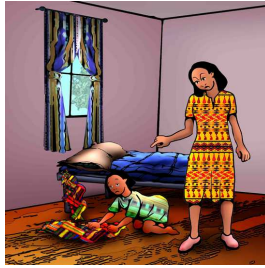

Saker och ting blev värre för Simbegwire. Om hon inte gjorde färdigt sitt hushållsarbete eller klagade så slog Anita henne. Och vid middagen åt kvinnan det mesta av maten, och lämnade bara smulor till Simbegwire. Varje kväll grät Simbegwire sig till sömns medan hon kramade sin mammas filt.

...

Ting ble bare verre for Simbegwire. Hvis hun ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwire bare fikk noen få rester. Hver natt grät Simbegwire til hun falt i søvn mens hun klemte rundt teppet fra moren sin.

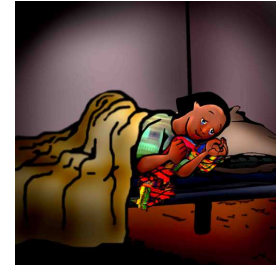
7

En morgon kom Simbegwire upp sent ur sängen. "Din lata flicka!" skrek Anita. Hon drog upp Simbegwire ur sängen. Den dyrbara filten fastnade på en spik och slets sönder i två delar.

...

En morgon brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. «Din latsabb!» ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

Simbegwires faster tog med flickan hem till sitt hus. Hon gav Simbegwire varm mat och stoppade om henne i hennes mammas filt. Den natten gråt Simbegwire medan hon somnade. Men det var tårar av lättnad. Hon visste att hennes faster skulle ta hand om henne.

...

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus. Hun ga Simbegwire varm mat og la henne til å sove med morens teppe. Den natten gråt Simbegwire idet hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

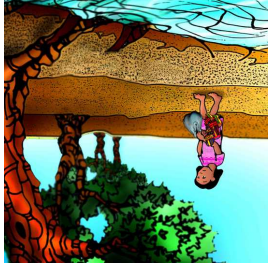

Kvinnan tittade upp i trädet. När hon såg flickan och bitarna av den färgglada filten ropade hon: "Simbegwire, min brors barn!" De andra kvinnorna slutade att tvätta och hjälpte Simbegwire att klattra ned från trädet. Hennes faster kramade flickan och försökte trösta henne.

...

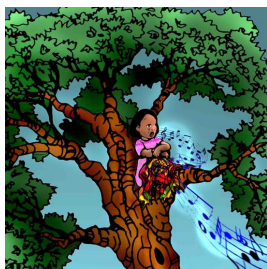
Denne kvinnen så opp i treet. Da hun så jenta og bitene av det fargerike teppet, ropte hun: «Simbegwire, min brors datter!» De andre kvinnene stoppet å vaske og hjelp Simbegwire med å klatre ned fra treet. Tanta hennes ga den lille jenta en klem og prøvde å trøste henne.

Simbegwire blev mycket upprörd. Hon bestämde sig för att rymma hemifrån. Hon tog bitarna av sin mammas filt, packade ihop lite mat och lämnade sedan huset. Hon följde samma väg som hennes pappa hade tagit.

...

Simbegwire ble veldig opprørt. Hun bestemte seg for å rømme. Hun tok bitene fra morens teppe, pakket litt mat og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren hennes hadde tatt.

När det blev kväll klättrade hon upp i ett träd nära en å och bäddade för sig själv bland grenarna. Medan hon somnade sjöng hon: "Mamma, mamma, du lämnade mig. Du lämnade mig och kom aldrig tillbaka. Far älskar mig inte längre. Mor, när kommer du tillbaka? Du lämnade mig."

...

Da kvelden kom, klatret hun opp i et høyt tre ved en bekk og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: «Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg.»

Næsta morgon sjöng Simbegwire samma sång igen. När kvinnorna kom för att tvätta sin kläder i ån hörde de hennes sorgsna visa från det höga trädet. De trodde att det bara var vinden som rasslade i löven och fortsatte sitt arbete. Men en av kvinnorna lyssnade mycket noga på sången.

...

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine i bekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøye på sangen.